

Kokkolan ammattiopiston kokki-opiskelija

Valitsin ulkomaanvaihdon kohteeksi Ranskan Nantesin. Itse asiassa en edes ajatellut Ranskaa, vaikka se on alani ihmisille niin sanotusti ”must”-paikka, jos on todella kiinnostunut ruoanlaitosta ja haluaa kehittyä paremmaksi.

Saapuessamme Nantesiin olin yllättynyt positiivisesti kaupungin kauneudesta, ja harmittelen yhä, ettei siellä käy paljoa turisteja, sillä siellä riittäisi nähtävää! Olimme asuntolallamme noin puoli seitsemän aikaan illalla. Paikallinen opettaja ei päässyt paikalle vastaanottamaan meitä, joten hänen vaimonsa tuli vastaan, ja auttoi meidät asuntolalle. Huone oli tyyppilinen opiskelijalle suunniteltu: karu ja pieni, mutta toimiva. Kirjoituspöytä, tuoli, pieni hyllykkö, komero, jossa oli kurjat siivousvälineet, sekä muutama henkari. Omaa vessaa ei ollut, kun taas oma suihku kyllä oli, ja oma lavuaari. Sänky ei ollut mikään paras mahdollinen, se narisi ja valitti jokaisella pienellä käännöksellä. Peitto oli ohut viltti, josta irtosi lankaa ym. koko ajan. Mutta näkymästä annan plussaa: istuin monena iltana ja aamuna vain tuijottamassa alas ikkunasta, ihanaa kaupunkimaisemaa.

Yksi ensimmäisistä asioista, mihin rakastuin Ranskassa, olivat ihmiset: erittäin avoimia ja ystävällisiä. Kun kävelit kadulla ja puhuit suomea, ihmiset saattoivat pysäyttää ja kysyä että mistä olet kotoisin. Kun kerroin olevani Suomesta, he kysyivät heti, onko siellä kylmä. Sen jälkeen he jäivät juttelemaan pelkkää ystävällisyyttään, kysyivät viihdykö Ranskassa, ynnä muuta. Heillä oli muutenkin rennompia asenne elämään: vaikka oli kuinka kiire ja jos näki tutun, aina oli aikaa vaihtaa poskisuudelma, ja kysellä, mitä kuuluu. Perhe ja ystävät jyräävät Ranskassa työn kuusi-nolla.

Ilmat olivat todellakin puolellamme, saimme nauttia loppuajasta lähes +30 asteen lämmöstä! Maisemat olivat upeat, koko kaupunki oli todella kaunis!

Työkaverini kierrätti meitä ympäri kaupunkia. Hän mm. vei meidät suurille markkinoille, jotka ovat vain kerran vuodessa. Siellä vaatekaupat myivät niin sanottuja talvivaatteitaan pois erittäin halvoin hinnoin. Päivä oli ikimuistoinen. Viimeisinä viikkoina hän vei meidät huvipuistoon, joka sekin tulee vain kerran vuodessa Nantesiin. Se oli kuin elokuvista, ja tuli mieleen etenkin vanhat elokuvat, kinuskipäällysteisine omenoineen.

Sunnuntai oli perhepäivä Ranskassa: silloin lähes joka paikka oli kiinni, ja ihmiset suuntasivat koko perheen voimin sunnuntaitorille, josta ostettiin sen päivän ruokatarvikkeet. Jälleen, näkymä oli kuin elokuvista. Olen aina haaveillut pääseväni sellaiselle torille: lihatiskejä sekä äyriäis- ja kalatiskejä, joissa oli eläviä rapuja, simpukoita yms. Kokonaisia porsaita, kanoja, jäniksiä... Kokin taivas, en voi muuta sanoa. Hedelmäkojuja riitti silmäkantamattomiin, ja ystävystyin erään torikauppiiaan kanssa. Hän oli todella mukava vanhempi nainen, ja ostin aina hedelmäni häneltä. Ne olivat aina maukkaita, makeita, ja halpoja. Ja joka kerta sain jotain ihanaa kaupan päälle.

Kaiken kaikkiaan kokemus oli mahtava, upea, enkä kadu hetkeäkään, että päätin lähteä. Sain todella paljon hyviä ystäviä, joihin pidän yhteyttä tasaisesti, enkä aio unohtaa heitä. Suunnittelen jo takaisinmenoa, mahdollisesti tulevana kesänä, tai sitten koulun jälkeen, mahdollisesti ja toivottavasti pidemmäksi aikaa. Rakastuin Ranskaan, sen ihmisiin, kulttuuriin ja tapoihin, ruokaan, enkä ole valmis unohtamaan sitä. Elämä Ranskassa on todella rentoa ja ihanaa, ja suosittelen kaikille Ranskaa, jos kiinnostaa vähääkään ulkomaille lähtö. Kielimuuri voi hieman pelottaa, mutta hyvin selvisimme englannilla, sekä muutamalla ranskan sanalla. Viittomakieli on myös kätevä. Jotenkin satuimme vain aina löytämään ne henkilöt, jotka puhuivat hieman englantia. Ja varsinkin nuoret olivat innoissaan kun saivat tilaisuuden puhua englantia.

Työpaikkani oli yliveto. En vieläkään voi uskoa, että sain noin mahtavan harjoittelupaikan. Minut otettiin vastaan todella hyvin, ehkä jopa hemmoteltiin hieman pilalle. Sain maistaa kaikkea erikoista, esim. foie grassia, tuorekurkusta tehtyä jäätelöä, vuohenmaidosta tehtyä jäätelöä, ostereita, etanoita jne. Lista on loputon. Pojat opettivat minua mielellään, ja yrittivät parhaansa mukaan vastata kysymyksiini, kuten minä myös heidän. He kyselivät todella paljon Suomesta. Lopulta he päätyivät kiusaamaan minua: asun iglussa, ratsastan jääkarhuilla, meillä ei ole juoksevaa vettä, eikä sähköä, ja käytämme kumisaappaita. Voi noita aikoja. Saimme monet naurut keittiöllä, enkä todellakaan voi uskoa kaikkea tapahtunutta todeksi. Olen iloinen siitä, että pääsin porukkaan nopeasti sisään.

Chef oli todella mukava, vaikkei puhunutkaan englantia juuri ollenkaan. Hän opetti minut tekemään jälkiruokia, toinen työntekijä alkuruokia. Lopulta opittuani jälkiruoat ulkoa tein niitä lähestulkoon yksin, mitä nyt kävivät tarkastamassa, että kaikki on kunnossa. Ja aina kun oli ylimääräistä aikaa autoin yleensä muita, tai vain seisoskelimme ja nauroimme, mikäli asiakkaita tai tekemistä ei ollut.

Haluan vain kiittää koulua tästä matkasta, ja ylipäätään mahdollisuudesta avartaa maailmankuvaani ja kehittää taitojani ulkomailla. En kadu tätä yhtään, koska ne yhdeksän viikkoa olivat elämäni parasta aikaa. Ikävöin yhä sinne, koska sain niin paljon ihania ystäviä sieltä ja kotiuduinkin sinne liian hyvin. Ensimmäisten kolmen viikon jälkeen tuntuu kuin olisin aina ollut Ranskassa. Ja kyllä, kuten aikaisemmin totesin, minä menen sinne takaisin, pidemmäksi aikaa kuin kaksi kuukautta. En vain malta olla sieltä pois!

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:32